

Ζώντας στον πραγματικό χρόνο Living in real time

Christian Science Sentinel, January 3, 2011

Annika Fredrikson

Εκείνο τον χρόνο, άρχισα την πρώτη τάξη του λυκείου. Την πρώτη βδομάδα του σχολείου, όλα πήγαν πολύ καλά. Ήμουν ενθουσιασμένη με τα μαθήματα της τάξης μου, είδα παλιές μου φίλες και άρχισα νέες δραστηριότητες. Αλλά, την δεύτερη βδομάδα, εντελώς ξαφνικά, τα πράγματα έδειχναν να καταποντίζονται. Δεν ήξερα πώς να διαχειριστώ αποτελεσματικά τον χρόνο μου ανάμεσα στο σχολείο, την εργασία στο σπίτι, το βόλλεϋ, την εξωσχολική χορωδία που αποφάσισα να συμμετέχω, και τα διάφορα σχολικά συμβούλια που ήμουν μέλος.

Συνεχώς έτρεχα, έτρεχα, έτρεχα, από την μια δραστηριότητα στην άλλη, με πολύ λίγο χρόνο για ξεκούραση. Άρχισα να ανησυχώ για τον χρόνο που είχα στη διάθεσή μου, για να κατορθώσω να φέρω εις πέρας όλες μου τις υποχρεώσεις. Άρχισα να πηγαίνω για ύπνο όλο και πιο αργά και να ξυπνώ όλο και πιο νωρίς για να προλάβω να τελειώσω την εργασία μου στο σπίτι. Και πρέπει να παραδεχθώ ότι, μερικές φορές, παρέλειπα να κάνω ένα μέρος της, για να εξοικονομήσω χρόνο.

Επιπλέον, άρχισα να έχω προβλήματα με το χρονοδιάγραμμα των μαθημάτων μου. Ο χρόνος για την χορωδία του σχολείου, που είχα περάσει από ακρόαση, άλλαξε ξαφνικά και μεταφέρθηκε σε νέα χρονική περίοδο, που ήλπιζα ότι θα μπορούσα να παρακολουθήσω ένα διαφορετικό μάθημα. Και ανακάλυψα ότι οι αγώνες του βόλλεϋ είχαν προγραμματισθεί για το βράδυ της Δευτέρας και της Τρίτης, όπως είχαν προγραμματισθεί και οι πρόβες της χορωδίας. Η εξωσχολική αυτή χορωδία ήταν πολύ σημαντική και όπως μου είπαν, δεν θα επέτρεπαν να χάνω τις πρόβες που γίνονταν την Δευτέρα και Τρίτη βράδυ – αλλά με τους αγώνες του βόλλεϋ δεν θα ήμουν ποτέ στην ώρα μου στη χορωδία.

Κατά τα φαινόμενα, τίποτα δεν λειτουργούσε όπως θα ήθελα. Θα ήθελα να είχα τη δυνατότητα να κάνω όλες μου τις δραστηριότητες, χωρίς αυτές, όμως, να έρχονται σε αντίθεση μεταξύ τους. Έπρεπε να πάρω κάποιες πολύ δύσκολες αποφάσεις για να αποκατασταθεί η σωστή λειτουργία τους και να διαχειριστώ καλύτερα τον χρόνο μου.

Μέσα σε όλη αυτή την ανησυχία και την ένταση, άρχισα να βλέπω να εμφανίζονται συμπτώματα αρρώστιας. Αγωνίστηκα να απαλλαγώ από τα συμπτώματα ενός κρυολογήματος για σχεδόν μια εβδομάδα, που ίσως με εμπόδιζε να τραγουδήσω καλά στην χορωδία. Και άρχισα να έχω πονοκεφάλους μερικές φορές τόσο έντονους, που το μόνο πράγμα που μπορούσα να κάνω ήταν να πάω για ύπνο.

Αφού υπέφερα με αυτά τα συμπτώματα για δύο εβδομάδες, κατάλαβα ότι κάτι έπρεπε να αλλάξει. Επειδή αισθανόμουν τόσο πιεσμένη και απασχολημένη, ήταν φανερό ότι χρειαζόταν να επαναπροσδιορίσω την έννοια του χρόνου. Η Mary Baker Eddy έδωσε τον ακόλουθο ορισμό του χρόνου, στο *Επιστήμη και Υγεία*, «Θνητές μετρήσεις, όρια, μέσα στα οποία συνοψίζονται όλες οι ανθρώπινες πράξεις, σκέψεις, δοξασίες, γνώμες, γνώσεις. Ύλη, πλάνη» (σελ. 595). Αυτή η ιδέα πραγματικά με αφύπνισε. Άρχισα να καταλαβαίνω ότι η πίεση του χρόνου, οι προθεσμίες και οι ημερομηνίες λήξης, ήταν απλώς όρια που προσπαθούσαν να με εμποδίσουν να έχω την καλύτερη εμπειρία που θα μπορούσα να έχω. Αυτή η υλική μέτρηση προσπαθούσε να με εξαπατήσει για να πέσω στην παγίδα της, να με αναγκάσει να στηρίξω την ζωή μου σ' αυτόν τον υλικό τρόπο σκέψης.

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.cskirikas.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Έως και 100 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cpsps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

Καθώς προσευχόμουν, κατάλαβα με μεγαλύτερη σαφήνεια ότι τα πάντα θα μπορούσαν να λειτουργήσουν, εφόσον εμπιστευόμουν το Θεό και αντιλαμβάνομουν ότι ως έκφραση Του, δεν υπήρχαν περιορισμοί στις δυνατότητές μου. Υπάρχει μια περικοπή από την επιστολή του Παύλου προς τους Ρωμαίους που πραγματικά μου αρέσει αυτό που αναφέρει, «Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού» (Ρωμ. 8:28).

Βεβαιώθηκα ότι οι δραστηριότητες, με τις οποίες ήθελα να ασχοληθώ, ήταν όλες σωστές. Εξέφραζα το Θεό σε κάθε τι που έκανα, είτε αυτό ήταν στο γήπεδο του βόλλεϋ, είτε στην τάξη, ή στην χορωδία. Επίσης έπρεπε να δώσω μεγαλύτερη έμφαση στο γεγονός ότι αγαπούσα το Θεό. Θα μπορούσατε, όμως, να σκεφτείτε, «Εντάξει, αλλά γιατί θα έπρεπε να επιβεβαιώσεις κάτι που είναι ολοφάνερο;» Στην πραγματικότητα, έπρεπε να αλλάξω τρόπο σκέψης. Είχα τόσο πολύ απορροφηθεί από την ανθρώπινη επιθυμία, γι' αυτό που ήθελα να κάνω. Δεν εμπιστεύθηκα το Θεό, και δεν Τον αγάπησα τόσο ώστε να δω ότι ήταν Αυτός που κατηύθυνε την πορεία μου και με καθοδηγούσε. Άρχισα να βλέπω ότι είχε κάποιο σχέδιο για μένα, που θα μου επέτρεπε να κάνω όλα όσα είχα σχεδιάσει. Είχε ένα προορισμό για μένα, κι' αυτό που είχα να κάνω ήταν να αφουγκράζομαι και να ακολουθώ.

Καθώς ξεκαθάρισαν τα πράγματα και άλλαξε η σκέψη μου για τις φαινομενικά δύσκολες καταστάσεις, όλα άρχισαν να βελτιώνονται. Αν και δεν μπορούσα να συμμετέχω στην χορωδία του σχολείου, που ήταν το μάθημα που είχα επιλέξει στην αρχή, το νέο μάθημα θετικών επιστημών, με το οποίο το αντικατέστησα, αποδείχθηκε καλύτερη επιλογή, και έτσι είχα χρόνο να παρακολουθήσω ένα ανεξάρτητο μάθημα μουσικής και επί πλέον να παίρνω μέρος στις τακτικές συναυλίες της χορωδίας.

Επίσης, επιλύθηκε το πρόβλημα του χρόνου των αγώνων του βόλλεϋ και της εξωσχολικής χορωδίας. Σχεδόν σαν από θαύμα, τις ημέρες που είχαμε αγώνες εκτός σχολείου και είχα χορωδία αργότερα εκείνο το βράδυ, συμπτωματικά, ο αγώνας γινόταν νωρίτερα. Πληροφορούμαστε την αλλαγή του χρόνου, μία μέρα νωρίτερα από τον αγώνα ή την ίδια μέρα, και με εξαίρεση μόνο μια φορά, έπαιξα σε όλους τους αγώνες του βόλλεϋ και ήμουν στην χορωδία στην ώρα μου. Όσο για τα μαθήματά μου και τις εργασίες στο σπίτι, αν και μερικές ημέρες ήταν πιο δύσκολες από άλλες, έβρισκα αρκετό χρόνο για να τις ολοκληρώσω, να προετοιμάσω τα μαθήματά μου, και να κοιμηθώ όσο είχα ανάγκη. Περιττό να πω, ότι τα συμπτώματα του κρουολογήματος και οι πονοκέφαλοι, επίσης, εξαφανίστηκαν.

Κάθε μέρα θυμάμαι να σταματώ κάποια στιγμή το φορτωμένο πρόγραμμά μου και να ευχαριστώ το Θεό. Δεν παραλείπει ποτέ να προνοεί για μένα, να με καθοδηγεί και να με βοηθάει να βρίσκω χρόνο για κάθε τι που χρειάζεται να κάνω. Ξέρω ότι Εκείνος μου δίνει τη δυνατότητα να επιτύχω σε ότι καθοδηγούμαι να κάνω και θεωρώ δεδομένο ότι έχει ένα σχέδιο για τον καθένα, που περιλαμβάνει και σας.

Εάν πραγματικά έχετε μια έντονη επιθυμία για κάτι και τα κίνητρά σας είναι έντιμα και καλά, θα έχετε τη δυνατότητα να πετύχετε. Οτιδήποτε κάνετε, μην το εγκαταλείπετε, γιατί η σχέση σας με το Θεό σημαίνει ότι έχετε πολλές ευκαιρίες να αφήσετε να λάμψει το φως σας – και ποτέ δεν θα σας λείψει ο χρόνος για να το επιτύχετε.

Η Annika Fredrikson πάει στην πρώτη τάξη του Λυκείου. Στον ελεύθερο χρόνο της τραγουδάει, ασχολείται με τα σπορ, εργάζεται σε κέντρο ολοήμερης φροντίδας και κάνει παρέα με φίλους.